

Maloměřský stárku, buď veselý,
nebůj se ty rany, ani střely;
budeš-li se rany bát
anebo jí uhýbat,
budeš šohajíček pohaněný.

Maloměřský stárku, nestrachuj se,
kolik máš pacholků, podívej se!
[: Mám jich jedenáste :]
a sám jsu dvanáste, nebojím se.

Maloměřský stárku, drž se hory,
neboj ty se rany ani síly.
[: Seberem šabličky, :]
půdem do šermičky v širým poli.

2142. *Odcházejíce z hodů*

Až já půjdu z hodů dom, pů - jdu já pod perečkem, budeš mi - lá na - hlé - dat, oj, ma - lým o - ke - ne - čkem.

Až já půjdu z hodů dom,
půjdu já pod pérečkem,
budeš, milá, nahlédát,
oj, malým okénečkem.

2143.

Od Hodonína

Keď sme šli na ho - dy, keď sme šli na ho - dy, by - uo nás je - de - náct, by - uo nás je - de - náct.

[: Keď sme šli na hody, :]
[: byuo nás jedenást, :]

Počkajte, bratrové,
nech sa spočítáme,²⁾

Budeme chodívat
k frajence jeho.

keď sme šli z hodů dom,
chybovau¹⁾ jeden z nás.

néni tu jednoho
kamaráda mého.³⁾

¹⁾ ostal tam

a budú sa pytat,
kdo to tady leží.

Šak sa's mně rozvoňau
po čirém políčku!

²⁾ Počkejte, pacholci,
v dědině na konci,
tam se spočítáme.
sme-li tady všecí.

Leží tu Janíček,
červený hřebíček.

Ne tak po políčku,
jako po srdečku.

³⁾ *Jiný dálejšek (z Uelké):*

Červená fiauka,
ta jeho gauanka.

Po srdečku, po mém,
ležíš jako kameň.

Leží na chotari,
šabla podla něho.

Rukama uámaua,
smutně naříkaua:

Ty vrbovské dívky
trema rady stáuy

Pojedú tu páni
z Uher do Moravy

Janíčku, Janíčku,
voňavý hřebíčku!

a tak naříkauy,
jak by husle hráuy.

2144. (*Nápěv následující*)

Jož nám pominule čermákovský hode,
mosíme se napít ze studenke vode.

2145. *Škoda z hodů*

Od Brna. Sr. Uoj. I. 73. Erb. I. 26

Ho - li - an - ský ho - de, aj, na - dě - la - le ško - de, po - bi - li To - má - ška v ho - li - an - ské ho - spo - dě.